

תת"ע 10077/01/18 - סאבא נאיף נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 10077-01-18 מדינת ישראל נ' סאבא נאיף

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	סאבא נאיף
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 21.11.18 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של נהיגה ברכב כאשר רישיון הנהיגה פקע ביום 11.11.15, עבירה מיום 26.12.17, ונגזרו עליו העונשים הבאים: קנס בסך 1,800 ₪ ופסילה על תנאי של חודשיים למשך שנתיים.
3. ב"כ המבקש תיאר את השתלשלות הדיונים בתיק זה, בהם ביקשה המשיבה מפעם לפעם לדחות הדיון על מנת לבדוק את טענת המבקש כי היה בידו רישיון רכב תקף בזמן ביצוע העבירה לכאורה, והדיונים נדחו לתזכורת במעמד המשיבה בלבד, ובסופו של דבר סירבה המשיבה לבטל את כתב האישום בטענה כי האגרה שולמה אך הרכב לא עבר מבחן. טען כי על סמך הצהרת המשיבה שהיא הצהרת שווא הרשיע בית המשפט את המבקש כאשר המבקש מעולם לא ביצע העבירה המיוחסת לו בכתב האישום, וכי הרכב עבר את המבחן ושולמה אגרה בגינו כחודשיים לפני ביצוע העבירה, ביום 11.10.17. צירף רישיון רכב ותעודה בדבר תקינות הרכב. טען כי המשיבה התרשלה בבדיקת המסמכים והעובדות באופן ענייני. טען כי המבקש לא התייצב לדיון מאחר שלא קיבל את ההזמנה וכי לאחרונה קיבל לידיו את ההודעה על גזר הדין. לאור האמור ביקש להורות על ביטול פסק הדין ולהשית על המשיבה הוצאות.
4. ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי המבקש לא העלה כל הסבר מוצדק להיעדר התייצבותו לדיון. באשר לטענה שהעלה המבקש כי התיק היה קבוע לתזכורת התביעה ולכן לא התייצב, טענה כי אין בכך כל הצדקה לאי התייצבותו לדיון אשר היה קבוע ליום 27.5.18 וזאת לאחר דיוני התזכורת שנקבעו לבדיקת המחלוקת שהועלתה בדיון הראשון. טענה כי מפרוטוקול הדיון מיום 21.11.18 עולה כי בית המשפט בחן את אישור המסירה ומצא כי הזימון נמסר למבקש כנדרש.

5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי להיעתר לבקשה.

6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 איטליא נ' מ"י, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 סאסי נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. המבקש זומן כדין לאחר שהדיון הקודם בעניינו אשר היה קבוע ליום 27.5.18 במעמד הצדדים נדחה לאחר שלא התייצב לדיון ובהיעדר אישור מסירה, ונקבע ליום 21.11.18 כאשר הנאשם הוזתר בדבר חובת התייצבותו לדיון. מעיון בתיק האלקטרוני עולה כי בהיעדר הנמקן, הזימון לדיון נמסר למי שמתגורר עמו בבית ונראה שמלאו לו 18 שנה, ומכאן שבוצעה מסירה כדין. אם כן, המבקש לא הציג סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

8. עם זאת, המבקש כפר בביצוע העבירה וטען כי היה בידו רישיון רכב תקף בעת ביצוע העבירה הנטענת וצירף מסמכים, רישיון רכב ותעודת תקינות רכב מתאריך 11.10.17, כחודשיים לפני ביצוע העבירה. בנסיבות אלה אני סבורה כי יש מקום ליתן לו יומו בבית המשפט על מנת להסיר את החשש מפני עיוות דין.

לעניין ההוצאות, לאחר ששקלתי טענות המבקש מחד וטענות המשיבה מאידך, החלטתי שלא להשית הוצאות על מי מהצדדים.

9. סיכומי של דבר, הריני לקבל את הבקשה ולבטל את פסק הדין, על כל החיובים הנובעים ממנו.

נקבע להקראה ליום 15.11.19 בשעה 09:30.

התייצבות הנאשם חובה.

המזכירות תעביר העתק החלטתי לצדדים ותזמנם בהתאם.

ניתנה היום, ט' אייר תשע"ט, 14 מאי 2019, בהעדר הצדדים.